

[Aksel Larsen.]

ikke være med til at sikre Fred, vi vil isolere os, og vi vil have Lov til at føre vor egen Politik i Forhold til Hitler-Tyskland — som man ikke kan andet end erkende er Angriberstaten i Europa —, saa længe vil man ikke kunne forvente at faa Støtte andre Steder fra, hvis det gaar en galt, hvis Berlin drager Konsekvenser, som man ikke vil se i dette Øjeblik. Og samtidig er det altsaa ogsaa saadan, at Danmark naturligvis ikke blot har Ret til at forvente, kræve eller ønske Hjælp andre Steder fra, men ogsaa maa have visse Forpligtelser i det internationale Folkesamfund, og dem gør man med den Politik, som denne Traktat er Udtryk for, alt hvad man kan for at skulke sig fra.

Det er det, vi mener, og det er det, vi har sagt i vort Ændringsforslag: at Danmark er beredt til at deltage i ethvert Arbejde, der kan tjene til at sikre Fredens Bevarelse i Verden. Det er muligt, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch ikke er det, men vi er det, og hvis vort Ændringsforslag bliver vedtaget, er det vel Udtryk for, at Rigsdagen mener, at en saadan Politik skal føres.

Saa spørger man, hvad vi konkret mener dermed. Der kan jeg forsikre det ærede Medlem, at vi mener i hvert Fald ikke en Politik som den, Udenrigsministeren er Repræsentant for. Jeg vil i øvrigt sige, at der har vi ikke tænkt paa noget absolut konkret, at der skal Danmark gøre det eller det, men vi har i hvert Fald tænkt paa først og fremmest, at Danmark ikke skal gøre noget, der kan isolere det fra nordisk Samarbejde, men skal gøre alt for at udvide og styrke det, og dernæst at Danmark skal erklære sig beredt til internationalt ogsaa at være med til at sikre Freden, ikke ved at foretage aggressive Handlinger eller nære aggressive Hensigter mod nogen, men erklære sig beredt til at værne Freden, hvis den skulde blive angrebet. Og dette, ja, det kan virkelig kun genere dem, der har aggressive Hensigter; men det er noget, Danmark burde være med til baade af Hensyn til det, jeg kalder Landets internationale Forpligtelser, som det ikke bør skulke sig fra, og af Hensyn til sig selv. Jeg er villig til at gaa saa vidt at sige, at det skal gøre det mest af Hensyn til sig selv.

Det forholder sig saaledes, som jeg allerede har understreget: Danmarks Stilling bliver haabløs, hvis det isolerer sig fra dem, der skulde være dem, der har Chance for at være dets nærmeste Venner. Det er det, man er i Færd med, og derfor opfordrer

jeg Folketinget til ikke at ratificere Traktaten, men at stemme for det Ændringsforslag, vi har stillet.

Hartvig Frisch: Over for det ærede Medlem Hr. Frits Clausen maa jeg lige gøre opmærksom paa, at det er aldeles ikke det ærede Medlems personlige, militærpolitiske Synspunkt, jeg har villet blande mig i, men hvad jeg har gjort opmærksom paa er, at den Vending, det ærede Medlem brugte, var, at denne Traktat giver os Retningslinier i militærpolitisk Forstand. Fra dansk Side maa der bestemte protesteres imod, at der gives os Retningslinier fra nogen som helst Stat, hverken i denne eller i andre Traktater ivedkommende Henseender.

Over for det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen vil jeg gerne sige, at nu fik vi jo gennem det ærede Medlems temmelig vidtsvævende Forklaring virkelig Indtryk af, at det ærede Medlem her er ude i Tankegangen om, at det, som maatte være paa krævet, var at gøre Danmark til et Led i de internationale Bestræbelser, som det ærede Medlem her talte om. Dette falder godt i Traad med, at det ærede Medlem i sin første Tale vedrørende Sverige tillod sig dette haarrejsende falske Citat af Per Albin Hanssons Erklæring, som i det ærede Medlems Gengivelse lød: Ingen Magt paa Jorden kan hindre Sverige eller det svenske Folk i at komme Danmark til Hjælp. Ved den Lejlighed, da den Udtalelse fremkom, hvor der jo var Tale om de frivillige, der var kommet til Danmark i de tidligere Krige, lød Per Albin Hanssons Erklæring, at ingen Magt paa Jorden kan hindre „Svenskerne“ i at komme Danmark til Hjælp. Det er ved tidligere Debatter i denne Sag citeret som „Svenskerne“, men det er uomstødeligt, at Per Albin Hanssons Bemærkning knyttede sig til de frivillige, der i sin Tid var kommet os til Hjælp i vore Krige.

Men naar det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen stiger op til disse Højder og kommer med saadanne Citater af Nabolandes Statsmænd og samtidig i sin Begrundelse for det, han kalder de fredelige Midler, taler om et fællesskandinavisk militært Værn, saa tror jeg nok, man bliver klar over, hvad det er, der egentlig ligger til Grund for det ærede Medlems Modstand mod denne Ikke-Angrebstraktat, nemlig at det ærede Medlem paa Bunden af sit Hjerte er imod den Neutralitetspolitik, som er Grundlaget for den danske Stat. Naar det er Tilfældet, er der ikke noget mærkeligt eller ulogisk i, at det ærede Medlem vender